

Stk. 2. Er der i Lovgivningen fastsat særlige Regler om Betingelserne for eller Varigheden og de øvrige Virkninger af saadan Frakendelse af Rettigheder, kan Frakendelsen kun ske overensstemmende med disse Regler.

Stk. 3. Anke har ikke opsættende Virkning.

Stk. 4. Fradømmes Rettighederne paa Tid, finder Reglen i § 81, sidste Stykke, tilsvarende Anvendelse.

Stk. 5. Virkningen af de i denne Paragraf omhandlede Domme bortfalder ved kgl. Resolution eller efter de særlige Regler, som vedkommende Love maatte indeholde.

§ 83.

Stk. 1. Den, som forsætlig dræber den, han skulde arve, eller ved strafbart Forhold forhindrer ham i at træffe retsgyldig Bestemmelse om sine Efterladenskaber, forbryder sin Arveret efter den paagældende.

Stk. 2. Den, som øver Vold mod eller grovt fornærmer en Slægtning i opstigende Linie eller truer ham som i § 264 omhandlet, bliver, naar den paagældende fremsætter Børgering derom, under en offentlig Sag at dømme til at have sin Arveret efter ham forbrudt. Den frakendte Arveret kan dog i det hele eller for en Del tilbagegives den skyldige ved testamentarisk Bestemmelse.

§ 84.

Stk. 1. Udover Erstatning for økonomisk Skade eller Tab, derunder Helbredelsesudgifter, Næringstab og Begravelsesomkostninger, som er forvoldt ved en strafbar Handling, vil, hvor ikke ganske særlige Omstændigheder taler derimod, den, der findes skyldig i strafbar Krænkelser af en andens Person eller Ære, være at dømme til at betale den forurettede Godtgørelse for Lidelse, Tort, Ulempe, Lyde og Vansir samt for Forstyrrelse eller Ødelæggelse af Stilling og Forhold.

Stk. 2. Med samme Forbehold vil ligeledes den, som paa strafbar Maade har forvoldt en andens Død, være at dømme til at give den, som derved har mistet en Forsørger, Erstatning for det Tab, han antages derigennem at lide, fastsat enten til en Sum engang for alle eller til et løbende Underholdsbidrag.

10de Kapitel.

Straffens Fastsættelse.

§ 85.

Hjemler et Straffebud Valg mellem Tugthus og Fængsel, uden at der er forekrevet særlige Betingelser for Valget, kan den første Strafart kun anvendes, naar Forbrydelsen efter sin Beskaffenhed skønnes at kræve højere Straf end Fængsel, eller naar Forbrydelsen eller Forbryderen efter sit Sindelag maa anses for særlig samfundsfarlig.

§ 86.

Stk. 1. Ved Straffens Udmaalning bliver der foruden til Lovovertrædelsens Grovhed og Farlighed særlig at tage Hensyn til Gerningsmandens foregaaende Vandel, Alder og Forhold før og efter Gerningen, til Styrken af hans for Dagen lagte forbryderske Sindelag samt Bevæggrundene til Handlingen.

Stk. 2. At Gerningen er udført af flere i Forening, vil i Reglen være at anse som en skærpende Omstændighed.